

РЕШЕНИЕ

№ 7309

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9257** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във връзка с чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс / АПК/.

Образувано е по касационна жалба на ЕТ „Габриела Тодорова – Солар“, подадена чрез адв. Д., срещу решение № 3735 от 03.08.2023 г. по анд № 13024/2022 г. по описа на СРС, НО, 98 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 18/23.09.2022 г. на изпълнителния директор на Агенцията за устойчиво енергийно развитие, с което на ЕТ е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за административно нарушение по чл. 34, ал. 8 ЗЕВИ във вр. чл. 4, ал. 3, т. 2 от Наредба № РД-16-1117 от 14.10.2011 г. за условията и реда за издаване, прехвърляне, отмяна и признаване на гаранциите за произход на енергията от възобновяеми източници.

Касаторът релевира доводи за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила. Оспорва изводите на съда за липса на нарушение на административнопроизводствените правила. Твърди, че описанието на нарушението в наказателното постановление е със степен на конкретизация, непокриваща минималните процесуални стандарти за организиране на адекватна защита, като в тази връзка поддържа, че контролните органи са извършили недопустимо смесване на два вида документи: заявление за издаване на гаранция и заявление за издаване и прехвърляне на гаранция. Сочи, че в текста на оспореното НП

двата документа са посочени в условията на алтернативност, т.е. самият наказващ орган не е формулирал ясна обвинителна теза – неподаването на кой вид заявление е инкриминирано. Липсата на подобно твърдение според жалбоподателя не позволява организиране на адекватна защита, както и провеждането на надлежен съдебен контрол. Поддържа, че в НП като кумулативно нарушени се сочат разпоредбите на чл. 34, ал. 8 ЗЕВИ и на чл. 4, ал. 3, т. 2 от наредба № РД-16-1117/14.10.2011 г., а доколкото цифровата квалификация е формулирана не чрез привръзка между сочените норми, а посредством кумулативност, то актуален е въпросът за приложимостта на чл. 18 ЗАНН и за налагане на една санкция за две нарушения, което нееднократно съдебната практика е коментирала в контекста на съществените процесуални нарушения. Претендира се отмяна на решението на СРС и отмяна на НП, ведно с присъждане на разноски по делото.

В съдебно заседание касаторът, чрез адв. Д., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът, чрез юрк. П., оспорва жалбата, като счита, че обжалваното решение и наказателното постановление следва да се оставят в сила по съображения подробно изложени в становище депозирано пред СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на подадената касационна жалба.

Административен съд София-град, X. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от активно легитимирано лице и в законоустановения срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, като съображенията за това са следните:

За да постанови обжалваното решение, Софийският районен съд правилно и въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства е приел за установено от фактическа страна, че жалбоподателят ЕТ „Габриела Тодорова – Солар“ е производител на енергия от възобновяем източник с обща инсталирана мощност над 30 Kw и е следвало да подаде пред А. заявление за издаване и прехвърляне на гаранции за произход на енергията, произведена за месец декември 2021 г. от енергиен обект ФТЕЦ „Вещица“, находящ се в област В., [община], [населено място], УПИ VI-102, кв.18, ПИ 0090009 и ПИ 009036, с обща инсталирана мощност 0,1128 MW, не по-късно от 31.01.2022 г. Заявлението е подадено на 09.07.2022 г., за което е съставен акт за установяване на административно нарушение. Въз основа на съставения акт изпълнителния директор на Агенцията за устойчиво енергийно развитие е издал обжалваното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна и след преценка на събраните по делото доказателства Софийският районен съд е формирал обосновани изводи относно законосъобразното съставяне на АУАН и НП, както и за липсата на допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения. Приел е, че в случая е спазен и материалния закон, като описаното нарушение е подведено под съответната санкционна разпоредба.

Решението е правилно.

Направените фактически констатации и правни изводи се споделят напълно от състава на касационната инстанция, като във връзка с изложеното в касационната

жалба следва да се посочи, че въззивният съд е изложил достатъчно ясни мотиви относно установените по делото факти от значение за съставомерността на нарушението, както и за липсата на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, гарантиращи правото на защита на наказаното лице.

Както АУАН, така и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, съдържащи необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете, предвидени в разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН. Фактическите констатации, описани в тях, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал други доказателства, които да оборят правните изводи на първоинстанционния съд.

Неоснователни са възраженията на касатора, че НП е издадено в противоречие с изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН относно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават.

Видно от съдържанието на процесните АУАН и НП, актосъставителят и наказващият орган са изпълнили задълженията си по чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН за детайлно описание на вмененото на наказаното лице нарушение по чл. 34, ал. 8 ЗЕВИ и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност.

Съобразно разпоредбата на чл. 34, ал. 1 ЗЕВИ гаранция за произход се издава на производител за произведено стандартно количество енергия от 1 MWh, важи за срок 12 месеца от производството на съответната единица енергия и съдържа най-малко следната информация: възобновяемия източник, използван за производство на енергията; началната и крайната дата на производство на енергията от възобновяеми източници; вид на произведената енергия; наименование, местоположение, вид и обща инсталирана мощност на енергийния обект, където енергията е била произведена; използвани схеми за подпомагане; дата на въвеждане на енергийния обект в експлоатация; дата и място на издаване; уникален идентификационен номер, а според ал. 8 на цитираната норма за изкупената електрическа енергия по чл. 31, ал. 5, т. 1 производителите заявяват издаване на гаранции за произход и ги прехвърлят на обществения доставчик, съответно на крайния снабдител.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от Наредба № РД-16-1117 от 14.10.2011 г. за условията и реда за издаване, прехвърляне, отмяна и признаване на гаранциите за произход на енергията от възобновяеми източници, гаранции за произход на произведената енергия от възобновяеми източници се издават въз основа на заявление от производителя, независимо дали той подлежи на лицензиране по Закона за енергетиката, като ал. 3, т. 2 предвижда, че заявлението се подава в А. по образец съгласно приложението след изтичане на календарния месец, в който е произведена енергията, но не по-късно от един календарен месец след месеца, в който енергията е произведена - от производители извън тези по т. 1.

Съгласно чл. 64, ал.1 ЗЕВИ на производител на електрическа енергия от възобновяем източник, който не изпълни задължението си по чл. 34, ал. 8, се налага глоба от 300 до 3000 лв. или имуществена санкция в размер от 500 до 10000 лв.

Неоснователни са оплакванията в жалбата, че в НП не е конкретизирано дали не е подадено заявление за издаване на гаранции или заявление за издаване и прехвърляне на гаранции. В тази връзка следва да се посочи, че единствено от задълженото лице зависи кой вид заявление ще подаде, доколкото цитираните по-горе текстове предвиждат задължение за подаване на първото по вид заявление – за издаване на

гаранции, като същевременно чл. 9 от Наредбата, който урежда изкупуването на възобновяемата електрическа енергия, предвижда, че електрическата енергия от възобновяеми източници се изкупува от обществения доставчик, съответно крайните снабдители. Гаранциите за произход се прехвърлят на изкупилия електрическата енергия по ал. 1 обществен доставчик или краен снабдител в срок до дванадесет календарни месеца след месеца, в който електрическата енергия е произведена от производителите по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ или два календарни месеца след месеца, в който електрическата енергия е произведена - от производители извън тези по т. 1, а ал. 3 на този текст предвижда, че прехвърлянето на гаранция за произход може да бъде заявено в заявлението по чл. 4, ал. 3 едновременно със заявеното издаване. В този смисъл самият производител на енергия от възобновяеми източници има възможността да подаде едно от двата вида заявления, съответно съдът приема, че в този смисъл правилно в АУАН и НП е описано изчерпателно за какво нарушение се касае и какво задължение не е изпълнил едноличният търговец. Така описаното словесно нарушение напълно отговаря на критериите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и оплакванията в обратната насока са неоснователни.

Отделно от горното, не се подкрепя от данните по делото възражението на жалбоподателя, че в НП се сочат като кумулативно нарушени разпоредбите на чл. 34, ал. 8 ЗЕВИ и на чл. 4, ал. 3, т. 2 от Наредба № РД-16-1117/14.10.2021 г., доколкото в диспозитива на процесния акт цифровата квалификация на нарушението е формулирана чрез привръзка между цитираните норми.

Жалбоподателят не оспорва фактите, а и при така възприетата фактическа обстановка по несъмнен начин се доказва извършването на вмененото на ЕТ нарушение, доколкото за произведената през месец декември 2021 г. енергия от възобновяеми източници е следвало да подаде заявление за издаване на гаранции или заявление за издаване и прехвърляне на гаранции не по-късно от 31.01.2022 г. Като не е сторил това в този срок, касаторът е осъществил състава на административното нарушение.

От така изложеното обосновани са изводите на районния съд, че правилно АНО е определил санкционната норма и е наложил съответната санкция в предвидения от закона минимален размер. В този смисъл са и решенията на АССГ по адм. дела № 6119/2023 г., адм.д. № 8421/2023 г., адм. д. № 7880/2023 г., адм.д. № 2367/2023 г., адм.д. № 1174/2023 г., адм. д. № 2155/2023 г.

Съдът намира, че процесният случай не може да се определи като маловажен и да се приложи чл. 28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение е с типичната за вида си обществена опасност и не разкрива по-ниска степен на засягане на обществените отношения от този тип, а напротив налице са обстоятелства завишаващи същата-периодът на забава е над пет месеца. В този смисъл без значение е дали са настъпили вреди от деянието или не, доколкото самото нарушение е формално и не предвижда настъпване на вредоносни последици.

При тези съображения настоящият съдебен състав намира, че решението на СРС е валидно, допустимо и правилно и следва да бъде оставено в сила.

Независимо от изхода на спора, на ответника не следва да се присъждат разноски, тъй като такива не са претендирани за настоящата инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, Административен съд София – град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3735 от 03.08.2023 г. по анд № 13024/2022 г. по
описа на СРС, НО, 98 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.